

længere Redegørelse for det konservative Partis Standpunkt. Det blev, da dette Lovforslag sidst blev forelagt, meget udførligt begrundet, og alt, hvad der vedrører de Krav, der maa stilles til en Nyordning af Museumsforholdene, blev den Gang lagt frem for det høje Ting. Jeg skal derfor slet ikke opholde mig ved dette, men blot sige, at i den Debat, der har været ført om Museumssagen, er det aldeles paafaldende, hvor stærkt man har taget Hensyn til Museet som et Udstillingslokale for Ting, der har historisk Værdi for Folket, men i hvor ringe Grad man har taget Hensyn til, at Museet tillige er en videnskabelig Institution, som arbejder. Det forekommer mig, at adskillige af de Planer, der er kommet frem, kan med rolig Samvittighed lægges til Side, naar man erindrer, at dette Museum er en videnskabelig Institution, der skal arbejde i det næreste Forhold til de øvrige videnskabelige Institutioner, ogsaa til vore Biblioteker.

Jeg blev noget forbavset over, at det blev det samme Lovforslag, der blev forelagt her; thi siden vi sidst behandlede det, er der foregaaet det, at man fra to Partiers Side har taget den Stilling — det blev i alt Fald nu stærkt understreget af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet —, at man absolut ikke vil vide af dette Forslag, og at man absolut finder, at Planen om at flytte Museet ud i Kastellet er det, man skal holde fast ved. Saa vidt jeg ved, er det ogsaa nærmest Meningen fra det radikale Partis Side. De to Partier gik i hvert Tilfælde sammen om den Udtalelse, som nu blev citeret her.

Med dette foreligger der en Situation, som er saa ny, at man i alt Fald kunde antage, at den højterede Minister havde taget Hensyn dertil, saa meget mere som der ogsaa er kommet — som meget rigtigt sagt af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet — Udtalelser fra vor Side, som viser, jeg vil ikke sige, at vi absolut vilde afvise denne Løsning, hvis der ikke kunde findes nogen som helst anden, men dog viser meget tydeligt, at vi anser denne Løsning for den daarligste af de Løsninger, der hidtil er foreslaaet. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det rokker man os ikke fra, medmindre der fremkommer meget mærkelige nye Oplysninger om Museumssagen og om Byggeomkostningerne ved Restaurering af den gamle Bygning, Prinsens Palæ.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Wiinblad for de Oplysninger, han med stor Flid har skaffet om Brandfaren derovre. Det bestyrker en i det Standpunkt, man har

indtaget overfor den her foreslaaede Løsning, som værende en Løsning, der maa staa lavt i Rækken. Der er i Virkeligheden i den Erklæring, Ministeren har skaffet fra Brandchefen, ikke nogen Garanti. Vi vil stadig væk, selv om vi faar ombygget dette Museum, have denne Façade mod Ny Vestergade med de 118 Vinduer, som er forudsat lukkede med Jernplader eller Skodder af Metal, for at der skal være Sikkerhed for Faren, som kommer udefra. Med Hensyn til de indvendige Forhold har man absolut ingen Sikkerhed.

Jeg forbavses derfor over, at dette Forslag bliver forelagt uforandret. Men jeg forbavses ogsaa over, at de to Partier har taget en saa bestemt Stilling, som de har. Ved Slutningen af forrige Rigsdagssamling var nemlig Stillingen den, at Udvalget havde overvejet de mange fremkomne Museumsplaner, derunder ogsaa Spørgsmaalet om hel eller delvis Udskillelse af Folkemuseet i Forbindelse med en Flytning af Frilandsmuseet ved Lyngby, men ikke havde naaet at afslutte sit Arbejde. Da alle i Udvalget var enige om, at dette Spørgsmaal maatte drøftes, og da vi ikke har faaet Svar fra Ministeriet med Hensyn til Spørgsmaalet om Folkemuseets Anbringelse: om Folkemuseet helt skal høre til Nationalmuseet, om det helt skal høre til Frilandsmuseet, eller om det skal deles, forekommer det mig ubegribeligt, at to Partier kan tage saa afgjort Standpunkt i Nationalmuseumsspørgsmaalet. Thi for mig staaer det saadan, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om Nationalmuseet maa være afhængig af det Svar, vi faar paa disse Spørgsmaal, saa at vi ved, hvad der skal skaffes til Veje af Byggegrund.

Maa jeg endvidere sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at naar det ærede Medlem Gang paa Gang betonedes, at det, man ønskede, var en ny Bygning paa en aaben Plads, forekommer det mig meget mærkeligt, at man saa stærkt tager til Orde for en bestemt Plan, hvor der *ikke* er Tale om en ny Bygning — der er nok Tale om Nybygninger til en vis Grad, men dog ogsaa om Ombygning af bestaaende — og *ikke* er Tale om en aaben Plads — det kan man jo ikke sige —, og hvor der er Tale om en Byggegrund, som i alt Fald har Skavanker, som jeg har belyst sidste Gang, vi talte om Spørgsmaalet.

Det forekommer mig altsaa, at en Standpunkttagen nu til Spørgsmaalet er for tidlig. Vi har ikke tilstrækkelige Oplysninger. Man har Gang paa Gang angrebet Rigsdagen og beskyldt den for at have